

Alkotmánybíróság
Budapest,
Donáti utca 35-45.,
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

..... útján az Alkotmánybíróságról
szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

1) Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja értelmében „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját” vizsgálja felül és állapítsa meg a

2013. évi CCXL. tv. (BV.tv.) 10/A (4) bekezdése első két mondatának:

„A kártalanítás iránti igény attól a naptól számított hat hónapon belül érvényesíthető, amelyen az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntek. E határidő elmulasztása jogvesztő.(...)”

és a 436. § (11) bekezdése első mondatának:

„A (10) bekezdés esetén a 10/A. § (4) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidő e rendelkezés hatálybalépésének napjával kezdődik.”

alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

2) Kérem továbbá, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az e törvényhelyek alapján meghozott bírói döntéseket:

- a) Zalaegerszegi Törvényszék Bv. Csoport 1.Bv.279/2017/9. számú végzés;
- b) Zalaegerszegi Törvényszék, mint másodfokú bíróság Beüf.491/2017/3. számú végzése

az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d.) pontja alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját” alapján vizsgálja felül és semmisítse meg.

I n d o k o l á s

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) *A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése*

Ügyfelem 2016. január 21-én több éves börtönbüntetése letöltését követő feltételes szabadlábra bocsátása után (M/1/A-B: Igazolások szabadságvesztés töltéséről). Az addigi ismeretei szerint **a börtönbüntetés kitöltését követően hat hónapon belül** tudott volna igényt érvényesíteni az EJEB-nél, így 2017. január hó 27. napján felkereste irodámat (M/2: Eredeti ügyvédi meghatalmazás az EJEB előtti eljárásra), hogy az általa Bv-intézetekben töltött időre kártérítési igényt nyújtsak be az EJEB-hez az élettér biztosításának hiányára alapítottn. Ez meg is történt 2016.04.19-én (M/3: kérelem). A strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága pedig 2016. június 6. napján pedig befogadta azt (M/4).

Ezután azt az információt kaptam, hogy a strasbourgi eljárásokat leállították, mivel folyamatban van egy új magyar kártalanítási eljárás kidolgozása. Ekkor új meghatalmazást kaptam (M/5) immár a magyar kártalanítási eljárásban való képviselőre. Ezek után a magyar eljárás szabályai szerint is kártalanítási kérelmet adtam be ügyfelem nevében, a Zalaegerszegi Törvényszék Bv-bírójához 2017. július 27-én (M/6). A Zalaegerszegi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 2017. október 31-én kelt, **1. Bv.279/2017/9.** számú végzésével (M/7) a kártalanítási kérelmet elutasította. A döntést 2017. november 23. napján megfellebbeztem (M/8), a Zalaegerszegi Törvényszék, mint másodfokú bíróság, **Beüf.491/2017/3.** számú végzésével azonban az első fokú döntést helybenhagyta (M/9). 2017. december 14-én érkezett meg az EJEB határozata (M/10), amely szerint a Domján kontra Magyarország ügyben hozott döntésre hivatkozással megállapította, hogy elfogadhatatlannak nyilvánítja a kérelmemet. A fenti ügy azonban nem lehetett volna a döntésének alapja, mivel abban az esetben arra hivatkozott az EJEB, hogy a kérelmező hazai kártalanítási eljárása jelenleg folyamatban van, a Bíróság a kérelmet idő előtt benyújtottnak ítélte meg, és elfogadhatatlannak találta, így nyilvánvaló megalapozatlanság okán elutasította azt. Esetemben azonban az EJEB-nél benyújtott panaszom hónapokkal megelőzte a magyarországi benyújtást, ami így nem minősülhetett volna párhuzamosnak, illetve idő előttinek.

Ehhez kapcsolódóan az alábbi anomáliák vetődnek fel:

A BvOP honlapjáról letölthető „Kártalanítás iránti nyilatkozat” kitöltése során az 1. kérdés:

„A fogvatartási körülmények miatt az Emberi Jogok Európai Bíróságához (EJEB) korábban benyújtott kérelmét továbbra is fenntartja-e?”

Amennyiben erre a kérdésre igennel válaszol valaki, úgy az EJEB-nél bírálják el a kérelmét – mert ha nem kéri a magyar eljárást, nem lehetne a Domján kontra Magyarország ügyben hozott döntésre és az így meglévő párhuzamosságra hivatkozni?

Amennyiben viszont nem tartja fenn a kérelmét az illető – bár már van egy érvényesen befogadott kérelme az EJEB-nél, akkor csak az új magyar jogszabályi háttér által szabályozott kártalanítás lehetőségével élhet? (Ekkor eleve kiesett a kártalanításra jogosultak köréből, mivel a kártalanításra okot adó körülmények megszűntétől – és nem a szabadulástól – eltelt 6 hónapos határidőt veszik figyelembe, ami nyilván minden kérelmező –így ██████████ esetében is - eltelt).

2. kérdés: „Kéri-e a fenntartott kérelmének Magyarországon történő, büntetés-végrehajtási bíró általi, kártalanítási eljárásban való elbírálását? (aláhúzással jelölje)”

Ha a fenntartott kérelmemet a magyar eljárás alapján is meg szeretném vizsgáltatni, akkor automatikusan kihullok az EJEB által vizsgálandók köréből, mivel ekkor lesz párhuzamos az eljárás?

Ezek a kérdések csak azt hivatottak megvilágítani, hogy az elítélteknek azt a csoportját, akik a Bv. kódex módosításának hatályba lépésekor már rendelkeztek az EJEB által befogadott kérelemmel, gyakorlatilag lehetetlen helyzetbe hozta a törvényalkotó!

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Álláspontom szerint a fellebbezésemmel a rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, mivel a jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra. Az alkotmányjogi panasz eljárás megindításának feltétele alapvetően teljesült. Az ügyben jogerős bírói döntés született!

Jelenleg az ügyben nincs folyamatban sem felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, sem perújítás.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Jelen alkotmányjogi panaszom alapjául szolgáló bírói döntést tértivevényes postai küldeményként vettem át 2018. január 03-án, így az *Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő* (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) *megtartásra került.*

Az alkotmányjogi panasszal kapcsolatos hiánypótlásra történő felhívást tértivevényes postai küldeményként vettem át 2018. április 26. napján, így az 1001/2013. (II. 27.) AB Tű. határozat (az Alkotmánybíróság ügyrendjéről) 25. § (4) bekezdése alapján meghatározott 30 napos hiánypótlási határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A bírói döntésekben félként (elítéltként) szerepel [REDACTED] a mellékletek tanúsága szerint. A támadott jogszabály rá vonatkozó első – és másodfokú bírói döntésben való alkalmazása következtében pedig elesett a kártalanítás lehetőségétől.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

A Zalaegerszegi Törvényszék 1. BV.279/2017/9. számú végzésében kifejtette, hogy:

„a Bv. tv. 436. § (10) bekezdés b) pontja és a Bv. tv. 10/A. § rendelkezései értelmében [REDACTED] esetében a kártalanítási kérelem érdemi elbírálásának törvényi akadálya van.

Az elítéltet ugyanis 2016. január 21-én bocsátották a szabadságvesztésekből feltételes szabadságra, a büntetés-végrehajtási intézettől beszerzett adatok szerint a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiányára alapított sérelem pedig 2015. július 5-én megszűnt.

Az elítélt ehhez képest 2016. április 19-én nyújtotta be az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az EJEB-hez kérelmét, amit az EJEB 2016. június 6-án nyilvántartásba vett.”

A Zalaegerszegi Törvényszék Beüf.491/2017/3. számú, fellebbezést elutasító végzésében a következők szerepelnek:

„Az első fokú bíróság törvényesen és megalapozottan utasította el az elítélt kártalanítás iránti kérelmét a jogvesztő határidőre figyelemmel. Helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy az alapvető elhelyezési körülmények hiányára alapított jogsértés megszűnésétől az EJEB-hez benyújtott kérelem benyújtásáig, illetve nyilvántartásba vételéig több, mint hat hónap eltelt és a kártalanítás jogalapját megteremtő Bv.tv. módosításának hatályba lépésétől is eltelt már a jogvesztő hat hónapos határidő a kérelem előterjesztéséig.(...)”

A 11/2014. (XII.13.) IM rendelet 188. § (1) bekezdése értelmében az EJEB-nek a magyarországi fogvatartással kapcsolatos kérelmek vizsgálatát felfüggesztő határozata a Bv. tv. 436. § (12) bekezdése alkalmazása szempontjából a nemzeti elbírálásra utaló döntésnek tekintendő. (...) Ugyanakkor megállapítható (...), hogy a Bv. tv. 436. § (10) bekezdésének b) pontjában írt feltétel fennállása nem állapítható meg az elítélt esetében.”

A fentiek fényében egyértelmű, hogy a bírói döntést érdemben befolyásolta a támadott jogszabály!

Az elítéltet ugyanis 2016. január 21-én bocsátották a szabadságvesztésekből feltételes szabadságra (a feltételes szabadsága még egy évig tartott!) Az elítélt ehhez képest 2016. április 19-én nyújtotta be az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az EJEB-hez kérelmét, amit az EJEB 2016. június 6-án nyilvántartásba is vett. Így kétségtelen, hogy mivel a Strasbourgi Bíróság befogadta azt, értelemszerűen elkésettnek nem tekinthető.

A bevett gyakorlat szerint ugyanis a szabadulás napjától számított hat hónapon belül kellett beadni a kérelmet az EJEB-hez. Mivel pedig a strasbourgi bíróság befogadta a kérelmemet, nyilvánvalóan nem tekintették azt elkésettnek.

Az ezt követően a Bv. kódex módosításával átalakított új magyar gyakorlat szerint azonban 10/A. § (4) „a kártalanítás iránti igény attól a naptól számított hat hónapon belül érvényesíthető, amelyen az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntek.” Az elhelyezési körülmények azonban szinte minden esetben – így ez esetben is - még a büntetés letöltése alatt többször is megváltoztak, így a jogsértés megszűntétől számított 6 hónapos jogvesztő határidő még a börtönbüntetésének kitöltése előtt letelt. **A jogszabály olyan körülményekre utal tehát vissza, amelyeket visszamenőleg nem lehet befolyásolni!**

Az teljesen természetes, hogy az elítéltek nagy többsége nem rendelkezik olyan ügyintézési jártassággal, hogy önmaga, külső segítség nélkül nekivágjon egy jogi procedúrának – a börtönből kifelé pedig nehézkes az ügyintézés. Nem elfelejtve azt a körülményt, hogy maga a BV intézet sem nézte jó szemmel az elítéltek jogérvényesítő szándékát, ezért többen arra a panaszkodtak, hogy nem merték megindítani az eljárást szabadulásuk előtt. Amikor valakinek elfogadható munkája van odabent, nem kockáztatja azt és a benti nyugalma azáltal, hogy azok ellen fordul, akikkel függelmi viszonyban van odabent. Egy civil munkavállaló esetében a jogalkotó teljesen természetesnek veszi, hogy munkaügyi pert csak a munkaviszonya megszüntetése után indít és erre minden törvényi lehetőséget biztosít is számára. **Az elítélteknek ezzel szemben a függőségi viszonyuk fennállása alatt kellene megindítaniuk az eljárást!**

Ezért is érthetetlen, hogy az újonnan bevezetett kártalanítási eljárás az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntétől számítja a 6 hónapos jogvesztő határidőt, miközben ügyfelem

ennek figyelembevételével már eleve a 6 hónap letelte után érkezett hozzám, a kérelmét mégis befogadta az EJEK, mivel a szabadulástól számított 6 hónapba gond nélkül belefért.

Így az a faramuci helyzet állt elő, hogy míg az EJEK megfontolásra érdemesnek tartja az ügyét, a **magyar törvénykezés gond nélkül elutasítja azt, egy később keletkezett jogszabályra hivatkozással**. A Bv. törvény módosításában pedig kizárólag az átmeneti rendelkezések részben utalnak az ügyfelemhez hasonló – már befogadott EJEK-kérelemmel rendelkezőkre, a határidőkre pedig itt is csak áttételesen utalva, ami a hatékony jogalkalmazás, illetve a **határidők megtartása szempontjából jelentősen megnehezíti az ügyben eljáró minden érdekelt dolgát**. Hozzáteszem, hogy a köztudatban kizárólag a 2017. augusztus 31-i határidő élt, ami – mivel a befogadott kérelemmel rendelkezőkről sehol sem esett szó – még a tapasztalt jogalkalmazóknak is félreértésre adott okot. Az augusztus 31-i határidőt szem előtt tartva természetesen ügyfelem is belefért a határidőbe, mivel a Bv-bíróhoz 2017. július 27-én adta be a kérelmét.

Figyelemreméltó az is, hogy az új eljárásról szóló rendelkezés még a bírák szemében sem egyértelmű, ugyanis amíg [REDACTED] és 2 társa kérelmét a bíróság **elutasította**, addig másik ügyfelem ugyanúgy EJEK által befogadott és Magyarországon újra – az új magyar eljárás szerinti határidőn túl - beadott kérelmét **felfüggesztette**, tekintettel a Bv. tv. 436. § (12) bekezdésére hivatkozva: (12) Ha adat merül fel arra, hogy (...) kártalanítási igény hatálybalépését megelőzően az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt

a) a polgári bíróság előtt eljárás indult, vagy

b) az EJEK-hez kérelmet nyújtottak be és a kérelmet az EJEK a módosítás hatálybalépésének napjáig nyilvántartásba vette,

a büntetés-végrehajtási bíró ezen eljárások befejezéséig, illetve az EJEK eljárása esetében az ügy nemzeti elbírálásra való utalásáról szóló értesítéséig az eljárást felfüggeszti.

Így „tekintettel arra, hogy két eljárás ugyanabban az tárgyban nem lehet folyamatban” a bíróság azt az eljárást a fentieknek megfelelően felfüggesztette.

Ennek ismertetében eldöntendő kérdés, hogy a befogadott kérelemmel rendelkezők eljárását fel kell függeszteni vagy - az átmeneti rendelkezések között elrejtett jogvesztő határidőre való utalás miatt - elkésettség okán el kell utasítani?

Továbbra is az kristályosodik ki a fentiekből, hogy a már befogadott kérelemmel rendelkezők helyzetét nem rendezte megnyugtatóan az új Bv. Kódex!

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

B. cikk (1) „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

IV. cikk (4) „Akinek szabadságát alaptalanul vagy törvénytelenül korlátozták, kárának megtérítésére jogosult.”

Jogállamiságunkból fakad, hogy hatályos jogszabályainknak meg kell felelni az alapvető alkotmányos alapelveknek. Tisztában vagyok vele, hogy a jogbiztonság önmagában nem alapjog, de mivel jelenlegi panaszom alapja a visszaható hatályú jogalkotás tilalma, ezért a panaszt a jogállamiság és a jogbiztonság sérelmére alapítom!

Az új Bv. Kódexben megfogalmazott „jogi garancia”, a már befogadott kérelmekre vonatkozóan kizárólag az átmeneti rendelkezések között megtalálható és szövegbe rejtett határidő, ebben az esetben pusztán arra ad garanciát, hogy a jogalkalmazót megtevéssze és lehetőség szerint egy újabb csoportot kizárjon a jogérvényesítés lehetőségéből – ami már túlmutat a büntető eljáráson, a jogorvoslati jogosultság, mint a jogi garanciák biztosítására szolgáló egyik jogintézmény ugyanis már alkotmányjogi garancia!

b) *A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása*

A fentiekben részletesen kifejtettek alapján a **2013. évi CCXL. tv. (BV.tv.) 10/A (4) bekezdésének első két mondata és a 436. § (11) bekezdésének első mondata** azért alaptörvény-ellenes és azért elkerülhetetlen a megsemmisítése, mert a visszaható hatály tilalmába ütközik, ami pedig a jogállamiságból és a jogbiztonságból eredő alapjog. Mindkét rendelkezés olyan jogvesztő határidőket tartalmaz, amik visszamenőleges időpontra tartalmaznak rendelkezéseket és ezáltal kizárják a jogosultakat jogaik érvényesítéséből, holott az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdése kifejezetten kitér rá: „*Akinek szabadságát alaptalanul vagy törvénysértően korlátozták, kárának megtérítésére jogosult.*” Ez egyértelmű joga a méltatlan körülmények között fogva tartott elítélteknek.

Az Alkotmánybíróság számos döntésében foglalkozott a jogbiztonsággal és a jogbiztonság részét képező visszaható hatályú jogalkotás tilalmával. „A jogállamiság egyik legfontosabb alkotóeleme a jogbiztonság, amely - egyebek között - megköveteli, hogy **a jogalanyoknak meglegyen a tényleges lehetőségük arra, hogy magatartásukat a jog előírásaihoz tudják igazítani**, ennek érdekében a jogszabályok a kihirdetésüket megelőző időre nézve ne állapítsanak meg kötelezettséget, illetőleg valamely magatartást visszamenőleges hatállyal ne minősítsenek jogellenesnek”. {Előszőr: 34/1991. (VI. 15.) AB határozat, ABH 1991, 170, 172.; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [71]}

Az elítéltek azonban az új Bv.kódex alapján nem tudják magatartásukat a jog előírásaihoz igazítani, mert visszamenőleg nem tudják befolyásolni, hogy a méltatlan elhelyezési körülményeik mikor értek véget, illetve utána mennyi időt töltöttek még büntetés-végrehajtási intézetben a szabadulásukra, egyben annak lehetőségére várva, hogy megindíthassák a kártalanítási eljárást.

Például azt, aki másfél év sopronkőhidai tartózkodás után egy évig Szombathelyen volt fogva és a szabadulását várta eddig, hogy beindítsa az EJEK előtti eljárását, most a magyar szabályozás minden kártalanítási lehetőségétől megfosztotta, ugyanis az utolsó évben „jó” körülmények között töltötte a szabadságvesztését. A méltatlan elhelyezési körülmények megszűnésétől számított 6 hónap eltelt, az EJEK-nél pedig már nem adhat be kérelmet!

A visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmába ütközés esetében az Alkotmánybíróság az alábbi döntéseinél abból a tételéből indult ki, hogy valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, **ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit - erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint - a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell.** {Többek között: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [106]; 3024/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [23]}.

Az Alkotmánybíróság az 1/2016. (I. 29.) AB határozatban már áttekintette a visszaható hatállyal kapcsolatban konkrét ügyekben korábban kialakított gyakorlatát és az alábbiakat állapította meg. „A 7/1992. (I. 30.) AB határozatban alkotmányellenesnek ítélte az Alkotmánybíróság az illeték mértékének akként történő felemelését, hogy a szigorító rendelkezést a jogalkotó alkalmazni rendelte az új jogszabály hatálybalépése előtt kötött, a hatóságokhoz határidőn belül, de már a szigorító rendelkezés hatálybalépése után benyújtott szerződésekre is. (ABH 1992, 45, 48.) Szintén alkotmányellenességet állapított meg a testület a 20/2001. (VI. 11.) AB határozatában, amikor is a vizsgált rendelkezéseket tartalmazó jogszabályt a folyamatban lévő hatósági eljárásokban rendelte alkalmazni a jogalkotó (ABH 2001, 612, 619.).

Esetünkben a már börtönben lévő elítéltekre is irányadóvá vált a 6 hónapos jogvesztő határidő, illetve az EJEB-nél befogadott kérelemmel rendelkezőkre is a jogvesztő 6 hónapos határidő kiszabása.

Az Alkotmánybíróság a 10/2014. (IV. 4.) AB határozatban kimondta, hogy a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalma nem abszolút érvényű, és egyértelműen élhet ezzel a jogalkotó akkor, amikor új jogosultságot állapít meg, meglévő jogosultságot terjeszt ki, vagy valamely jog korlátozását oldja fel. (Indokolás [18]) Ebben az ügyben az Alkotmánybíróság nem csak azt állapította meg, hogy a vizsgált szabályozás visszaható hatályú jogalkotásnak minősül, hanem azt is, hogy az hátrányos tartalmú, és ezért **a hátrányos tartalmú, visszamenőleges hatályú szabályozást találta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközőnek, mely megalapozta a vizsgált törvényhely megsemmisítését.**

Fontos tehát a fentieknek megfelelően rávilágítanunk, hogy a megsemmisíteni kívánt törvényhelyek a 6 hónapos jogvesztő határidőkkel nemcsak visszaható hatályúak, hanem hátrányos tartalmúak az érintettekre nézve!

Amikor pedig a jogszabály egy korábban megindult (lásd EJEB) eljárást érint, akkor az Alkotmánybíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a törvény a szabályokat a hatályos eljáráshoz képest hátrányosan változtatja-e meg. Az eddigi érvek alapján kimondhatjuk hogy igen!

Így esetünkben a visszamenőleges hatályú jogalkotás a jogalanyok helyzetét egyértelműen elnehezíti!

John Marshall amerikai bírót idézve:” „El kell dönten, hogy az Alkotmány elsőbbsége érvényesüljön az azzal ellentétes törvények felett, vagy az Alkotmány ugyanolyan rangú legyen, mint a többi törvény és ilyenként bármely törvény által módosítható. Az utóbbi esetben az Alkotmány nem szab gátat a korlátlan hatalomgyakorlásnak. Ha azonban a – sokkal ésszerűbb – első megoldást választjuk, akkor az Alkotmánnyal ellentétes törvény nem jog, és azt amerikai bíró nem alkalmazhatja.” Marbury contra Madison ügy (bírói felülvizsgálat)

Utalok továbbá a 3367/2012. (XII. 15.) AB végzés, indokolásának [11], [13]. pontjára: „Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az alkotmányjogi panasz jogorvoslat. [...] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontja szerinti alkotmányjogi panasz jogintézményének egyaránt elsődleges célja ugyanis az egyéni, szubjektív jogvédelem: a ténylegesen jogsérelmet okozó alaptörvényellenes jogszabály, illetve alaptörvény-ellenes bírói döntés által okozott jogsérelmet

orvosolása. Ehhez kapcsolódik a jogszabály felülvizsgálatára irányuló alkotmányjogi panaszok esetén másodlagos célként a későbbiekben előforduló hasonló jogsértések megelőzése és ennek révén egyben az alkotmányos jogrend objektív védelme.”

3/2015. (II. 2.) AB határozat: Nem arról van szó, hogy a bíróságnak közvetlenül ezekre az alaptörvényi rendelkezésekre kellene alapítania a döntését, hanem arról, hogy az általa alkalmazandó jogszabály... értelmezése és a konkrét tényállásra való alkalmazása során figyelemmel kell lennie a releváns alkotmányossági szempontokra.” 3/2015. (II. 2.) AB határozat

A fentiekre figyelemmel kérem panaszom befogadását és érdemi elbírálását!

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését, mivel nem tartalmazott az indítványozóra nézve végrehajtandó kötelezést.

b) A jelen eljárásra vonatkozó eredeti ügyvédi meghatalmazást mellékeltem (M/11).

c) Az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról szóló nyilatkozatot mellékeltem (M/12);

d) Melléletek:

M/1/A-B – Igazolás szabadságvesztések töltéséről;

M/2 – Ügyvédi meghatalmazás EJEB;

M/3 – EJEB kérelem;

M/4 - EJEB befogadó nyilatkozat;

M/5 - Ügyvédi meghatalmazás a magyar eljárásra;

M/6 – Kártalanítási kérelem;

M/7 – Elutasító végzés (1.Bv.279/2017/13.);

M/8 - Fellebbezés;

M/9 – Végzés II. fok (Beüf.491/2017/3.)

M/10 – EJEB elutasító határozata;

M/11 – A személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról szóló nyilatkozat;

M/12 – Ügyvédi meghatalmazás az AB előtti eljárásra;

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a 3. b), c), valamint d) pontban hivatkozott melléletek újbóli csatolásától tekintsenek el, mivel azokat az eredetileg benyújtott Alkotmányjogi panaszomhoz hiánytalanul mellékeltem.

Kelt: Nagykanizsa, 2018. május 25.

